19ste JAARGANG No. 8479 DONDERDAG 17 JULI 1952 VIER PAGINA'S

AMIGOE DI CURAÇAO

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Abonn.-prijs Curaçao en Bonaire ƒ 2.50, Aruba, Suriname, Bovenwinden ƒ 2.50. — Buitenland ƒ 3.— per maand (bij vooruitbet.).
Kantoor: Consciëntiesteeg 27—29. Telefoon: Redactie 3858 — Administratie 3550.
Uitgave N.V. Paulusdrukkerij, Willemstad, Curaçao.
Hoofdredacteur: Ad. Versney.

IJzeren Gordijn, voorhangsel van velerlei tragedies

Berlijn. — Bondskanselier Adenauer is Woensdag in West-Berlijn aangekomen, waar hij zeven uur verbleef om de West Berlijners te bemoedigen in het verzet tegen de druk der Russen en de communistische Oost Duitsers.

HONDERD WERDEN DE HEL INGETROKKEN

Bonn. — Sinds 1948, zo heeft de Westduitse minister voor zaken betreffende geheel Duitsland, Jakob Kaiser, vandaag in de Bondsdag verklaard, zijn meer dan 100 Duitsers door Oostelijke agenten uit West-Berlijn en West-Duitsland ontvoerd. Kaiser zei dit tijdens een debat in de Bondsdag over de ontvoering van dr Walter Linse, een vooraanstaande Berlijnse anti-communistische advocaat, op 6 Juli jl. De communisten, aldus Kaiser, hebben de ontvoering „openlijk erkend". De Westduitse communistische leider, Max Reiman, betoogde, dat Linse was „gearresteerd".

De Westduitse regering zal de gevallen van mensenroof ter kennis brengen van de Verenigde Naties en van de Raad van Europa. Kaiser prees de „energieke interventie" van de Amerikaanse Hoge Commissaris, John McCloy, die in het geval-Linse bij de Sovjets had geprotesteerd.

„Aangezien West-Duitsland een democratische staat is — zei Kaiser — kan het geen represailles nemen". Hij achtte het belangrijker, dat de grenspolitie den grenzen doelmatiger bewaakt.

Met slechts de communisten als tegenstemmers besloot de Bondsdag een beroep te doen op de Westelijke mogendheden om de bescherming te verzekeren „van alle Duitsers, die haar zijn toevertrouwd als waren deze haar eigen onderdanen".

BOERENTRAGEDIE IN OOST EUROPA

Achter het IJzeren Gordijn worstelen de Roden intussen met hun eigen moeilijkheden. Ernstig, alhoewel passief, verzet groeit voornamelijk onder de boeren, die ten behoeve van de industriële arbeiders, de stiefkinderen zijn van Vader Stalin.

In de zevende plenaire zitting van de Poolse regerende en door communisten overheerste partij heeft president Bierut in een openhartig rapport niet slechts gewezen op achterstand bij het vervullen van het zesjarenplan, maar hij heeft vooral de nadruk gelegd op de oppositie tegen de regeringspolitiek onder de boeren"", schrijft het Algem. Handelsblad.

Uit publicaties in de Engelse Times en de Franse Monde blijkt, hoezeer de Stalinisten in Oost-Europa worstelen met de boeren, ook al zijn die leden van de partij. De industriële ontwikkeling is overal geforceerd, de agrarische blijft achter. Dit gaat nu echter ook de nijverheid schaden en maakt tal van plannen waardeloos. De hoge investeringen voor de industrialisatie moesten immers worden verkregen door het drukken der lonen van arbeiders en intellectuelen en door zware belastingen van de vrije boeren.

Daar de arbeiders worden beschouwd als de toekomstige steunpilaren van het regiem moesten zij meer worden ontzien dan de boeren. Deze zouden het gelag moeten betalen; ten eerste door tegen lage prijzen gevorderde producten te leveren, bestemd voor de steden; ten tweede door zware belastingen.

Zij rebelleerden door geringere leveranties en daling van de productie.

Om de invloed van de grondbezittende boeren, die niet volkomen afhankelijk zijn van de staatsbureaucratie, te breken, ging men over tot maatregelen, waarvan er twee in het oog springen.

De eerste is collectivisatie, waardoor de boer loondienaar wordt.

Waar men die — uit vrees voor nieuwe daling der voortbrenging — met zachte drang wilde doorvoeren, was het succes gering. In Polen komen 88% van de producten nog van vrije bedrijfjes. In Roemenië heeft men in 1950 de collectivisatie door dwang geforceerd (1003 gevallen, terwijl er voordien maar 56 kolchozen waren) maar in 1951 moest de regering bakzeil halen: slechts 113 nieuwe kolchozen.

Het tweede wapen was de geldzuivering, waardoor de boeren hun spaargeld verloren.

Als voorbeeld nemen wij Roemenië: de arbeiders konden 28 Januari 20 oude lei inwisselen tegen één nieuwe, de arme boeren 100 lei en de rijke 400 lei tegen één nieuwe. Doordat de gewezen ministers Luca, Georgescu en Pauker zich daartegen hadden verzet, moesten dezen later het veld ruimen.

Zij werden er van beschuldigd de speculanten en zwarte handelaren, die ook de dupe werden van de maatregel, te hebben beschermd, omdat zij zelf bij speculaties zouden zijn betrokken.

In Bulgarije (waar de zuivering plaats vond op 12 Mei) was het resultaat, dat de boeren minder ter markt brachten, dat de prijzen hoog stegen, en dat het nieuwe geld onmiddellijk weer devalueerde: de toestand is er slechter dan ooit. Loonsverhogingen van gemiddeld 18% konden de prijsstijging van 40% niet ongedaan maken, doch zij verstoorden het gehele budget voor de industrialisatie.

In Polen, Hongarije en Tsjechoslowakije klaagt men over prijsstijging, speculatie en zwarte markt. Men begrijpt, dat Moskou (waar de collectivisatie van 1928-1934 is doorgezet door verschrikking en ondanks hongersnood) aandringt op strenge bestraffing en krachtiger aanpakken van de boeren.

De nog zwakke, in Oost-Europa bovendien van het buitenland uit opgedrongen partijen worden geregeld „gezuiverd". Ook de oudste communisten ziet men één voor één vallen. Maar de partijen hebben niet de kracht getoond, welke Moskou van haar eist. Vandaar dat toenemende terreur en vervolging Oost-Europa wel zullen wachten.

Dr. Mossadeq gaf opdracht tot kabinetsformatie aan Sjah terug

Teheran. — Dr. Mohammed Mossadeq, die op 11 Juli opdracht kreeg tot het vormen van een nieuwe Perzische regering, is Donderdag afgetreden, aldus heeft minister Hoessein Ala, voorzitter van de Kamer mede gedeeld. Mossadeq heeft zijn ontslag bij de Sjah ingediend en geen reden opgegeven.

Wij vermoeden, dat de reserve, waarmee de Perzische Senaat hem aanvaardde, wel niet vreemd zal zijn aan dit ontslag.

HOGE LIJDERS

Buenos Aires. — In de omgeving van de verblijfplaats van mevrouw Peron zijn borden aangebracht, waarop staat „Vermijdt lawaai". Men leidt hieruit af dat haar toestand critiek is. Op de weg langs haar verblijfplaats wordt alleen nog licht verkeer toegelaten; vrachtauto's worden omgeleid door de politie.

Washington. — President Truman is vandaag in een legerhospitaal te Washington ter observatie opgenomen. De 68-jarige president kreeg Zondag lichte koorts. Zijn toestand geeft geenszins reden tot bezorgdheid, maar alle afspraken zijn voor deze week afgezegd. Zijn pers-secretaris, Joseph Short, deelde aan verslaggevers mee, dat de president misschien „twee of drie dagen" in bed zal blijven. De koorts is inmiddels „zo goed als verdwenen".

Het is de eerste maal, dat Truman, sinds hij ruim zeven jaar geleden president werd, voor twee of drie dagen in een hospitaal is opgenomen. Hij wordt verpleegd in de presidentiële kamer in het grote Walter Reed Military Hospital. Het is ook voor het eerst, dat Truman van deze kamer gebruik maakt. Deze kamer is vroeger gebruikt door o.a. generaal George C. Marshall en premier Mohammed Mossadeq van Iran.

Recht tot het hart

— Met de stroom meedrijven kan een grasprietje ook.

Protestantenvervolging in Colombia?

Werd José Noel Luna gedood als Protestant of als Liberaal?

„Today" heeft in zijn nummer 1033 van Maandag 14 Juli 1952 de moeite genomen een artikel te vertalen uit het Amerikaanse Weekblad „Time" van 30 Juni d.a.v. Het oorspronkelijk artikel draagt de meer neutrale titel „Murder in Colombia", terwijl de „Today" vertaling de meer specifieke aanduiding heeft: „Protestantenvervolging in Columbia", doch dit is dan ook de enige vrijheid die „Today" t.a.v. het artikel nam.

De piece de résistance van het artikel is een jonge boer José Noel Luna, die Protestant was en lid van de Liberale partij en door de politie ondervraagd werd over zijn geloof en zijn politieke richting. Toen hij antwoordde, dat hij Protestant en Liberaal was, sleepte de politie hem mee en stak hem in de borst. Kort daarna stierf de man.

Tot zover het drama, dat door „Time" gebruikt wordt om er de vervolging van de protestanten in Colombia mee te illustreren.

Daar de verbinding Protestant-Liberaal enerzijds en politie anderzijds reeds vermoeden doet hier met een bijzonder soort „geloofsvervolging" te doen te hebben, is het te betreuren, dat „Time" zijn neus niet wat dieper in het Colombia van vandaag gestoken heeft, evenals het jammer is, dat „Today" het weekblad (met uitzondering van de titel) zo klakkeloos op de voet volgde.

Voor beter begrip van het verhaalde zal het dan ook nuttig zijn de Colombiaanse achtergrond te schilderen, waartegen het bovengenoemde feit zich heeft afgespeeld. Wellicht zal dit duidelijk maken, dat afgezien van de bedoeling, die bij beiden voorzat, de neutrale titel van „Time" voorzichtiger gekozen is, dan die van „Today".

De bloedige terreur, waaraan grote delen van Colombia op het ogenblik ten prooi zijn, vindt zijn oorsprong in de moord op Jorge Caitan op 9 April 1948, welke het sein was voor een opstand, die door de Amerikaanse Secretaris van Buitenlandse Zaken, George Marshall, — toen in Bogotá voor de Pan Amerikaanse Conferentie — grondig georganiseerd genoemd werd en een vrucht van Communistische wereldagitatie.

De rampzaligste actie der opstandelingen was echter niet de moordpartij, waaraan 400 mensen ten slachtoffer vielen, maar het openen der gevangenissen, waardoor talloze misdadigers ontsnapten die zich organiseerden en zich onder de naam **„Bandoleros"** beruchtheid verwierven.

De terreur, die zij uitoefenden, loochende zijn politieke herkomst niet. Met verloop van tijd raakte ze vermengd met de bloedige tegenstellingen, die er tussen Conservatieven en Liberalen bestonden.

Aanleiding tot de opstand was, zoals gezegd, de moord op Gaitan, een liberaal, die sedert hij in 1945 candidaat voor het Presidentschap geweest was, het middelpunt bleef van de controverse tussen de liberalen (oppositie) en Conservatieven (regeringspartij). Kort voor de opstand hadden de liberalen zich uit het kabinet van Ospina Pérez (Conservatief) teruggetrokken.

Zo weinig hadden echter de Conservatieven met de moord en de opstand van doen, dat reeds op 11 April, dus twee dagen na de doodslag, een nieuwe regering gevormd werd, een coalitie kabinet, waarin zes liberalen zitting hadden.

Welke was dan de politieke groepering, die de Bandoleros uit de gevangenis hielp en waarmee zij zich associeerden? Marshall noemde de communisten en dit werd door de Colombiaanse regering bevestigd, toen zij verklaarde, dat tijdens de opstand twee Sovjet-Russen en dertien andere buitenlandse communistische agenten zijn gevat of gedood van wie sommigen op heterdaad werden betrapt.

Nu telde Colombia in 1948 naar beste schatting 8000 communisten, die echter geen eigen partij vormen, doch met de Bandoleros aangesloten zijn aan de linkervleugel van de Liberale Partij.

Deze Partij is n.l. een allerwonderlijkst agglomeraat. Enerzijds bevat zij een groot aantal zéér achtenswaardige burgers, doch anderzijds omvat zij deze vleugel van desperado's, wier aantal in de loop der jaren, als gevolg van de terreur zelf tot naar schatting 20.000 is aangegroeid en die door de agitatoren der wereldonrust gebruikt worden om geheel het land in diepe onrust en daardoor uit het voor welvaart nodige evenwicht te houden.

Deze Bandoleros die hun bolwerk in de Llanos van het Zuiden hebben, vormen daar een complete staat in de Staat. Het is gebeurd, dat inwoners van Cartagena, een der voornaamste steden van Colombia Departementspapieren ontvingen, die van de „Regeringsdiensten" der Bandoleros afkomstig waren! Wat hun beweging nog meer kracht bij zet is het feit, dat zij niet zelden door hooggeplaatste personen geholpen worden.

De Conservatieve regering van Laureano Gomez, hierin de actie van Ospina Pérez voortzettende, doet al het mogelijke om aan deze chaos een eind te maken, maar dit „mogelijke" is op geen stukken na voldoende. In het algemeen wordt aan de Bandoleros de kans gegeven terug te keren zonder dat er represailles tegen hen genomen worden.

Geven zij echter aan de oproep geen gehoor en vallen zij in de handen van de politie dan hebben zij de prettigste tijd van hun leven wel gehad.

Dit alles is een voor een Democratie wat ongewone toestand. Maar ongewoon of niet: de toestand is er en ze verklaart veel, o.a. het optreden van een getergde politie, dat vaak inderdaad al te weinig aan de politionele actie van een rechtstaat zal herinneren.

Men moet daarbij immers niet uit het oog verliezen, dat Colombia's elf millioen inwoners door de terreur der Bandoleros de wanhoop nabij zijn. Zij overvallen hele dorpen, zoals het Conservatieve San Luis, waar ze 120 personen om het leven brachten, zodat er geen familie zonder dode meer was. Zij doden hun slachtoffers op de meest gruwelijke wijze en hakken de lijken aan stukken. De Regering laat troepen tegen hen uitrukken, doch het is alles tevergeefs. Ze beschikken zelfs over vliegtuigen, waarmee ze de bewegingen van hun „omsingelaars" stap voor stap kunnen volgen.

Dit is in ruwe trekken de achtergrond, waartegen men de politionele moord moet zien, welke in Frias, in de heuvels van Centraal Colombia, gepleegd werd op José Noel Luna, Protestant en Liberaal. In Frias, waar 10 personen door de Bandoleros werden vermoord.

Dit is het geval, dat „Time" als geloofsvervolging van Protestanten door Katholieken suggereert en dat „Today" het artikel vertalende, met evenveel woorden zo noemt.

Wij geloven, dat, gezien de in dat land **heersende toestanden**, „Today" er wijs aan gedaan zou hebben, het goede voorbeeld van „Time" te volgen door tussen neus en lippen te spreken van: „Moord in Colombia".

NEDERLANDSE ANTILLEN TEGEN TURKIJE.

Loting heeft uitgewezen, dat ons Elftal op Maandag 21 Juli as. te Lathi zal uitkomen tegen Turkije.

het nieuws van vandaag

De kabinetsformatie, die thans in Nederland gaande is, dringt de vraag op wat er met MINUOR geschieden moet. Het dagblad „De Tijd" wijdt hier een beschouwing aan en meent, dat de brokken die tot nu toe onder het Ministerie vielen, zo verscheiden zijn, dat dit beter opgebroken kon worden. Het blad vindt dat slechts de West voor een Ministerie in aanmerking komt en schrijft:

Ook zulk een ministerie behoeft men niet te zien als een instelling voor alle tijden, doch voor de eerst komende jaren lijkt ons alle reden aanwezig om een speciale minister te belasten met de zorgen voor de aangelegenheden van de West Indische gebiedsdelen. Tot dusverre heeft Nederland de zaken van de West ietwat gemakkelijk opgenomen. Zij genoten zowel departementaal als gouvernementeel een niet overmatig grote belangstelling. Diepgaande aandacht voor de belangen van de West heeft men tot dusverre in Nederland beslist niet opgebracht. Die belangen mogen uit economisch gezichtspunt gezien van tamelijk bescheiden omvang zijn geweest; het is geenszins zeker dat zij dat in de toekomst, vooral dan ten aanzien van Suriname, ook zullen blijven. Naarmate de kennis dezer landen en hun mogelijkheden toenemen zal de importantie van de West voor Nederland uitdijen en in ieder geval acht iedereen het van groot belang dat de West onder de Nederlandse Kroon zal blijven.

Het feit, dat daar ook in de West eigenlijk nooit ernstige bezwaren tegen hebben bestaan moet ons niet de ogen doen sluiten voor het gevaar, dat wij door nalatigheid of onachtzaamheid of gebrek aan ernstig begrip voor de verlangens dezer Rijksdelen de West toch zouden kunnen verliezen. Enerzijds vormen deze delen gebieden die door hun geringheid van bevolking aangewezen zijn tegen een sterk land te leunen; anderzijds zijn er in de omgeving van deze gebieden die er niet het geringste bezwaar tegen zouden

Toekomst van MINUOR

hebben zich dit aanleunen te laten welgevallen. De RTC is smadelijk mislukt. Men moet zich vooral niet verbeelden dat het er nadien gemakkelijker op is geworden tot een oplossing met de West te geraken; in tegendeel. Beide overwegingen, het belang van een redelijke samenleving met de West en de moeilijke fase waarin het probleem thans geraakt is, maken het aanstellen van een minister deskundig, bekwaam en geheel vrij om zijn volle aandacht aan deze problematiek te besteden, volkomen gewettigd. De instelling en natuurlijk ook de bezetting van de portefeuille door een geschikt man zouden in de West een goede indruk maken, die na de onverkwikkelijkheden van het afgelopen voorjaar bovenal noodzakelijk is.

Het blad verdiept zich dan in de mogelijkheden en wenselijkheden voor de Unie met Indonesië en voor Nieuw Guinea en eindigt met te schrijven: Zo men mocht besluiten het departement toch maar te laten voortbestaan, dan zal het in ieder geval noodzakelijk zijn op Minuor minstens een staatssecretaris voor de West aan te stellen opdat deze zeer gewichtige belangen door een speciale deskundige bewindsman behandeld kunnen worden. Gelijke deskundigheid en gelijke aandacht, zowel voor Indonesië als voor de West hebben wij tot dusverre nog nooit in één minister verenigd gezien. En het vraagstuk van de West moet in de komende jaren met de grootste zorg behandeld worden. Er is in dit opzicht wel een en ander bedorven. Maar wij kunnen nog veel meer verliezen als wij ons niet radicaal genezen van de misvatting dat het met de West toch wel in orde zal komen.

Eilandsraad Curacao

Rechtspositie ambtenaren dient op korte termijn te worden geregeld

Dat met de overdracht der diensten tevens de problemen van de rechtspositie der ambtenaren, die erbij betrokken zijn, een belangrijke rol spelen, hebben wij meer dan eens betoogd. Ook in de door het Bestuurscollege voorgestelde motie werd aandacht gewijd aan de positie der ambtenaren. Voorts heeft de Raad het voornemen een brief te richten aan de Landsregering m.b.t. de rechtspositie der ambtenaren en werklieden in overheidsdienst, teneinde in deze zaken, die zo veel beroering wekken, klaarheid te verkrijgen.

Toen voorzitter M.P. Gorsira te precies acht uren de vergadering opende, kon hij de volgenden leden welkom heten, t.w. de heren Voges, Kwiers, Roozendaal, Broos, Romer, Evertsz, N. Henriquez, Martina, Petzoldt, Hueck, Isa, Rosario en de dames Helmeyer en de Lannooy.

Onder de ingekomen stukken figureerden de besluiten van de Voorzitter Hoofdstembureau terzake de benoeming van de heren H.M. van Delden (KVP) F.J. Pijpers (DP) en A. de Haan (COP) als raadsleden in de vacaturen E. Morkos, mr v.d. Meer en Ph. Evertsz.

De geloofsbrieven werden later door een commissie ad hoc en bestaande uit de heren Romer, Isa en Martina goedgekeurd, de nieuwe leden werden hierop door de voorzitter van de Raad beëdigd en na enkele hartelijke bewoordingen geïnstalleerd.

Een eigenaardige stuk was wel een afschrift van een verzoekschrift van ambtenaren en of werknemers in administratieve en of tijdelijke dienst werkzaam bij de Telefoondienst alhier ingediend bij het Lid van de RR voor Verkeer en Vervoer inzake de benoeming van het Hoofd van de telefoondienst op Curaçao en waarbij requestranten de voorkeur gaven aan de heer Natzijl. De voorzitter oordeelde dat de benoeming van ambtenaren een questie was die de competentie van het Bestuurscollege regardeert weshalve genoemd stuk voor kennisgeving werd aangenomen.

Voorts troffen wij onder de ingekomen stukken aan:

Verslag van de Algemene Rekenkamer betreffende haar werkzaamheden ten behoeve van de Nederlandse Antillen in 1951.

Waar de afdelingen werd verzonden het ontwerp-Hindereilandsverordening, autobusdiensten en huurauto-diensten.

Voorts was er een besluit van het Bestuurscollege houdende benoeming van de heer Drs H.D. de Vries tot Lid van de Commissie Volkswoningbouw gedurende de afwezigheid van de heer Tj. van der Kuip.

Er was voorts een prae-advies van het Bestuurscollege inzake een adres van bewoners op Charo inzake aansluiting op de waterleiding en een adres van de heer W.C. Evertsz inzake aansluiting op de waterleiding en bestrating van de weg op Veeris naast de Zwarteberg en een uitgebreid en technisch verslag enz. van de Gezaghebber als vertegenwoordiger van de Eilandsraad ter Ronde Tafel Conferentie.

Na de installatie van de nieuwe raadsleden sprak de heer H.M. van Delden een rede uit, waarin hij wees op de zware taak die op de schouders der raadsleden werd gelegd om met voorbijzien van geschillen de ogen immer gericht te houden op het welzijn van de Antillen in het algemeen en van Curaçao in het bijzonder.

Het partijbelang moet plaats maken voor het algemeen belang.

Wij moeten ons als constructieve krachten verenigen, niet in ons eigen belang, maar in het algemeen belang, in het belang van ons geliefd eiland en haar bevolking, aldus spr., die er op wees, dat Curaçao veel proble-

men kent die om een oplossing schreeuwen. Daar zijn het verkeersprobleem, havenprobleem, het probleem van de St Annabaai, problemen voor industrieterreinen, woningprobleem, probleem van Uitbreiding, het probleem van de z.g. particuliere wegen en vele anderen.

Spr. toonde zich een groot tegenstander van het zo maar uitgeven van enorm grote bedragen voor allerlei projecten, een herhaling, bijv. van het havenplan, waarvan nooit heeft vastgestaan wát men met die haven zou beginnen als ze eens gereed mocht komen, zodat men nu het liefst maar een gelukje uit de hemel zou verlangen, om deze haven te kunnen gebruiken, mag NOOIT meer voorkomen, aldus oordeelde de heer van Delden.

Spr. drong aan op een urgentieplan en dacht aan het verder doortrekken van water- en lichtleiding naar bewoonde centra buiten, het voldoende en spoedigst beschikbaar stellen van bouwterreinen voor de woningbouw, het verharden van wegen naar en in bewoonde centra en het uitbreiden van het vervoer naar die centra.

Spr. pleitte voor een campagne gestart voor de bestrijding van witte mieren die hier jaarlijks veel vernielen.

Honden en katten lopen er te veel rond zonder eigenaren en zijn op meerdere plaatsen een grote last en een gevaar voor de gezondheid omdat er ook zieke dieren bij zijn. Wat de honden betreft, hoop ik dat de nieuwe Hondenverordening hierin verbetering zal brengen.

Tenslotte zou spr. niet nalaten zijn stem te verheffen tegen datgene hetwelk schade kan berokkenen aan het morele, financiële of economische leven van ons volk.

De heer J. Pijpers hield vervolgens een korte beschouwing over de voornaamste problemen die hem aan het hart lagen en waarvan hij noemde de volkshuisvesting als een urgentie plan. Hij riep de medewerking van de leden in om zijn streven verbetering te brengen in de volkshuisvesting, — het bouwen van huizen noemde spr. een cultureel en sociaal belang — te steunen.

De heer **A. de Haan** verzekerde de voorzitter er van, dat hij zo veel als in zijn vermogen lag zijn plichten als raadslid zou nakomen en voor de belangen van Curaçao op de bres zou staan.

Inmiddels kwam de door het Bestuurscollege voorgestelde motie aan bod, waarvan wij hieronder de tekst laten volgen.

Motie

Overwegende:

— dat de verdeling van het belastinggebied tussen de Nederlandse Antillen en de eiland gebieden bij Overgangsbepaling VII der Eilandenregeling op 1 Januari 1953 is gesteld waardoor de eilandgebieden op die datum financiële zelfstandigheid verkrijgen;

— dat het bestuurscollege in verband daarmede de eilandsbegroting voor 1953 in een of meer ontwerpen aan de Eilandsraad ter vaststelling moet aanbieden vóór 1 October 1952;

— dat het ontwerpen dier begroting wordt vertraagd, indien de onderwerpen tot de zorg van het eilandgebied behorend, niet tijdig worden overgedragen;

— dat dit vooral klemt ten aanzien van die landsdiensten, welke in verband met de overdracht gesplitst moeten worden;

— dat het dringend nodig is op korte termijn de rechtstoestand van de ambtenaren en werklieden in overheisdienst, dus ook van de eilandsambtenaren en -werklieden te regelen, teneinde het eilandsbestuur beter in staat te stellen ambtenaren in eigen dienst aan te trekken;

— dat de overdrachten van diensten hierop evenwel niet behoeven te wachten, aangezien Overgangsbepaling VI van de Eilandenregeling de rechtspositie van de ter beschikking te stellen ambtenaren ten volle waarborgt, door te bepalen, dat betrokkenen in dienst van de Nederlandse Antillen blijven op de **bestaande en nader vast te stellen** voorwaarden, terwijl de rechtstoestand van alle ambtenaren en werklieden, alsmede hun pensioenaanspraken ook in de toekomst een landszorg blijft (zie art. 2, sub E onder 5) en dus zoveel mogelijk garanties vanwege de Nederlandse Antillen zullen kunnen worden gegeven;

— dat het tijdstip van de overdracht bij of krachtens Landsverordening moet worden bepaald;

— dat evenzeer dringt de overdracht van domeingronden, andere onroerende goederen en dominiale rechten, waarover ingevolge Overgangsbepaling IX der Eilandenregeling de Landsregering beslist.

Nodigt het Bestuurscollege uit, namens de Eilandsraad er bij de Landsregering en de Staten op aan te dringen, de overdrachten hiervorenbedoeld ten spoedigste te bewerkstelligen, aangezien het Eilandsbestuur anders voor grote moeilijkheden zal komen te staan.

Deze motie lokte enige debat uit, vooral van de zijde van de heer **Romer**, die betoogde, dat het essentiële voldoende was in de motie te verwerken en het essentiële zag spr. in de 5de en 6de considerans, de rest was n.z.m. franje. Spr. stelde voor een brief aan de Regering te richten, of desnoods een andere motie. De heer **Voges** zag in de motie een middel om tot het gewenste doel te komen en dat doel was snellere overdracht der diensten. Spr. vond dat die overdracht gauw diende te geschieden. Hij had er geen bezwaar tegen bepaalde gedeelten, die met de overdracht als zodanig niets van doen hadden uit te laten vallen. De heer **Kroon** wenste de motie door te doen gaan maar daarnevens het voorstel **Römer** zeer wel in overweging te nemen.

Ook de heer **A. de Haan** vreesde dat de motie het doel zou voorbijschieten indien enkele punten niet juist zouden zijn geformuleerd. Spr. wees er op, dat de Staten reeds op 16 November 1951 de Regering had geschreven m.b.t. de rechtspositie der ambtenaren enz., doch dat daar tot op heden nog nimmer enig antwoord op werd verkregen.

Na ampele discussies werd men het er tenslotte over eens, dat de motie zonder hoofdelijke stemming werd aangenomen, doch dat daarnaast de Landsregering schriftelijk zou worden verzocht de rechtspositie der ambtenaren te regelen.

Tegen 9 uur sloot voorzitter Gorsira de vergadering. Een woord van waardering voor de zakelijke en vooral snelle en accurate wijze, waarop de voorzitter de vergaderingen leidt is hier zeker op zijn plaats.

CURACAO

ONTSLAG AAN MIN. LAMPE VERLEEND

Zijne Excellentie de Gouverneur heeft de heer W. Lampe op zijn verzoek eervol ontslag verleend als lid van de Regeringsraad voor Justitie onder dankzegging aan deze voor de door hem aan den Lande bewezen diensten. Terzake dit ontslag heeft de Gouverneur overwogen dat zich tussen het Lid voor Justitie en de overige leden van de Regering geen verschil van mening heeft voorgedaan, dat tot bedoelde ontslagaanvrage geleid zou hebben. Persoonlijke motieven hebben de heer Lampe de wens doen uiten van zijn ambt te worden ontheven. De Gouverneur, het heengaan van het Lid voor Justitie onder deze omstandigheden in het Landsbelang betreurend, heeft gemeend diens motieven te moeten respecteren door het gevraagde ontslag te verlenen.

De Gouverneur heeft de Voorzitter van de Regeringsraad verzocht de taak van het Lid voor Justitie „ad interim" te vervullen.

DE DESKUNDIGEN.

Zoals wij reeds meldden, zou in de commissievergadering der Staten de Regering pleiten voor het laten komen van deskundigen. Landsminister Plantz vroeg om een belastingdeskundige, doch die zag zich de toegang tot de Antillen versperd door een 10—1 afstemming; de heer mr Van Esveld, die enkele jaren geleden hier reeds is geweest en waarvan de verdere uitwerking van zijn destijds opgesteld rapport zijn aanwezigheid in de Antillen voor 4 maanden noodzakelijk maakt, kwam er met de hakken over de sloot. Landsminister Van Romondt boekte met 6—5 succes.

De voorzitter van de Regeringsraad, mr dr M F da Costa Gomez, hield ten besluite in deze commissievergadering een zeer zakelijk betoog over de noodzakelijkheid van een werkbureau voor de Burgerlandsverdediging. In dit werkbureau krijgt de leiding een hoofdambtenaar. Toegevoegd wordt een op arbeidsovereenkomst aangeworven zich noemende „deskundige" militair. In ieder geval worden de uitgaven voor deze twee functionnarissen geschat op ƒ 19.000.— per jaar. Het betreffen, hier locale krachten.

DE ZEEMANSHUISZEGELS VOORSPELLEN EEN SUCCES.

De verkoop van de postzegels ten bate van het Zeemanswerk in de Antillen belooft een succes te worden, want aan het philatelisten-loket van het postkantoor alleen al werden ruim 7000 series verkocht. Er bestond op die eerste dag veel animo. Ook de andere loketten wisten aardig wat zegels om te zetten.

DE LAATSTE DAG.

Op Zaterdag 19 Juli as. zal het de laatste dag zijn, waarop belangstellenden zich nog kunnen opgeven en doen inschrijven voor de tenniskampioenschappen heren-dubbel en wel aan de navolgende adressen: Th. Cuales (tel. 1652), Marchena (tel. 1052) en Claessens (tel. 1172).

DE JONGENS WILDEN WEL, MAAR DE KAPITEIN NIET.

Ter elfder ure is er een kink in de kabel gekomen in de reisplannen met de „Uso di Mare", die de vier wereldreizigers van de Kaap Verdische eilanden, waarover wij gisteren reeds schreven, met dit schip zouden ondernemen en waarvan het einddoel van bestemming was... hun vaderlandje.

De gezagvoerder voelde niets voor de jeugdige passagiers en zo zullen de jongens vandaag weer per KLM naar het land, waar zij het laatst zijn geweest, in casu Jamaica, worden teruggezonden. Maar de jongens hebben goede hoop, zij komen waar zij wezen willen.

DE EERSTE BAL IS GEWORPEN OP DE KEGELBAAN

Dinsdagavond wierp Z.E. Gouverneur mr Struycken de eerste bal op de nieuwe kegelbaan en hiermede was de nieuwe kegelbaan van het Zeemanshuis „Leger des Heils" officieel in gebruik genomen.

Voordat de eerste kegelbal geworpen zou worden, werden er enkele woorden gesproken en wel door Shon Cai Winkel, die het baanbrekend werk der zeelieden schilderde in zijn moeilijkheden waarvan de voornaamste was, het gemis aan een eigen „home", de heer J. Nederhorst belichtte de financiële zijde van dit opbouwend werk en haalde tactisch de postzegel actie aan, waarna kapitein Lodder dank bracht voor de steun het Zeemanshuis „Leger des Heils" bewezen en schetste de taak van het Zeemanshuis in onze samenleving, er op wijzend dat het „Leger des Heils" vooral aan de sociale kant van het zeemanswerk stond.

Hierna werd door de Gouverneur de eerste bal geworpen en kan het „Leger des Heils" Zeemanshuis zich verheugen in een mooie aanwinst, die mogelijk werd gemaakt door eendrachtige samenwerking. Het comité van Advies voor het Zeemanshuis „Leger des Heils" komt een woord van warme hulde toe voor het werk dat zij in deze verricht heeft. Onder het gooien van nog menig kegelballetje, waar de resultaten om niet telden, bleven de gasten nog geruime tijd bijeen.

OLYMPISCH JOURNAAL.

OVERDRACHT DER DIENSTEN

In ons „Nieuws van vandaag" van gisteren wijdden wij een beschouwing aan de „Overdracht der diensten" en daarin gaven wij de facetten aan welke aan het verrichten van arbeid voor derden verbonden waren.

Hieronder was een zinsnede die — zoals ons later gebleken is — tot een verkeerde interpretatie aanleiding gaf, omdat daaraan een andere uitleg gaf dan wij in dit artikel hebben bedoeld. Wij brachten naar voren, dat het zijn nut had om werken voor derden toe te staan omdat sommige mensen, die zich de dure service der vaklieden niet verschaffen kunnen, daardoor geholpen worden. Wij bedoelden daarmee geenzins te zeggen dat het uitvoeren van werken door vaklieden, in casu particulieren, een te dure service betekent. Wij beklemtoonden slechts, dat er kleine luiden zijn, voor wie een eigen huis een bezit van onschatbare sociale betekenis is, doch voor wie de begeleidende kosten, welke nu eenmaal hoog zijn, een onoverkomelijke hindernis zou wezen.

Voor dezulken zou de hulp van bedoelde ambtenaren een uitkomst kunnen zijn. Overigens hebben wij het voor en tegen van het werk voor derden met voldoende objectiviteit gegeven, om de verdenking van partijdigheid te ontgaan.

Dat bij de overdracht der diensten de positie der ambtenaren niet licht wordt opgenomen moge zijn bewijs vinden in de door het Bestuurscollege van Curaçao voorgestelde motie, waarin het Eilandsbestuur in de 5de en 6de considerans dier motie opkomt voor de rechtspositie der ambtenaren, die met de overdracht der diensten gemoeid zijn. Dit als antwoord op verschillende reacties die ons van de zijde van de ambtenaren mochten bereiken en die wezen op de „zwevende positie" der ambtenaren in de Eilandenregeling. Maar genoeg hierover, wij hopen binnenkort onze schijnwerpers op de positie der ambtenaren en hun klachten m.b.t. de overdracht der diensten te richten.

Wie is de gelukkige ?

1e prijs (Depoth. Aruba) 16484
2e prijs (Curaçao) 3854
3e prijs (Curaçao) 2922
4e prijs)Curaçao) 16042

Prijzen van ƒ 700.—: 3061 — 3372 — 5198 — 11846 — 13322 — 15143 — 15947 — 18365 — 19386 — 19446.

Prijzen van ƒ 300.—: 460 — 4593 — 4955 — 8778 — 16370 — 16606 — 16853 — 18363 — 18629 — 19852.

Prijzen van ƒ 200.—: 1048 — 2928 — 4063 — 4068 — 4471 — 4909 — 5184 — 7002 — 8715 — 10525 — 10548 — 12775 — 12803 — 13303 — 13461 — 13750 — 13904 — 16086 — 19284 — 19660.

Prijzen van ƒ 100.—: 1020 — 1254 — 2035 — 2764 — 2896 — 3032 — 3613 — 4110 — 4180 — 5542 — 6439 — 7022 — 7224 — 7889 — 10537 — 10777 — 12564 — 12620 — 12799 — 13875 — 14860 — 15811 — 16475 — 16678 — 16786 — 17371 — 17374 — 18691 — 19317 — 19506.

HOOFD DOW NAAR DE ANTILLEN

Op 17 dezer zal vertrekken naar de Antillen ir Kieuwit, van wie wij onlangs wisten te melden dat hij benoemd is tot Hoofd van DOW van het Eilandsgebied Curaçao.

Ir Kieuwit werd op 4 October 1915 te Dortrecht geboren en studeerde aan de Technische Hogeschool te Delft, waar hij op 30 Maart 1939 als civiel ingenieur slaagde. In 1939 trad hij in dienst als adjunct directeur bij Provinciale Waterstaten in Zuid Holland en trad daarna bij de gemeente Amsterdam in dienst als civiel ingenieur.

Hij had een werkzaam aandeel o.a. in de voorbereidingen van de bouw van de IJtunnel en andere werken. In 1945 kwam hij in militaire dienst, bezocht Indonesië en was werkzaam op Hollandia en Menado en in het bijzonder bij de havendiensten, vliegvelden, opbouwdienst enz.

Na demobilisatie trad hij weer bij de Gemeente Amsterdam in dienst o.a. bij Publieke Werken, tevens op vliegveld Schiphol, enz. De heer Kieuwit is gehuwd.

MULO EXAMENS

Gisteren werden 8 candidaten geëxamineerd, waarvan één werd afgewezen.

Voor de B-afdeling slaagden de heren H.L. Hewitt en M. Nijdam.

Voor A slaagden de dames: G. A. Chundro, M.E. Cohn, M.L. Monk, E.F. Pieternella en M.V. Pieters.

SCHEEPVAARTBERICHTEN

Irish Pine van Christobal naar Cork, **Solviken** van P. Cabello naar Baranquilla, **Lara** van P. Cabello naar Las Piedras, **Antoniotto Uso di Mare** van Christobal naar La Guaira, **Gilbert jr** van Ciudad Trujillo, **Spiegelborg** van Fuikbaai naar Norfolk en **Bolivia** van P. Cabello.

D'R IN EN D'R UIT

Hato: in 12 en uit 11 vliegtuigen met 126 passagiers, 61 in transito en 61 vertrokken.

Haven: in 10 vrachtschepen (6), 11 tankers (9) en 1 zeilboot (7) met 298 passagiers, waarvan 291 in transito, 2 vertrokken.

WEER TERUG

De immigratiedienst heeft een Amerikaan die gisteren vanuit Venezuela op Curaçao landde toelating geweigerd. Hij was eerder uitgezet uit Curaçao terzake verstoring openbare orde.

ST. THOMASKRINGS 'POOL' KAMPIOENSCHAPPEN

Uit de pas gespeelde wedstrijden voor het kampioenschap „pool" is de heer M. Ayubi (Jr.) als winnaar uitgekomen. De black ball-wedstrijden duren voort, de finale vindt in de loop van de volgende week plaats.

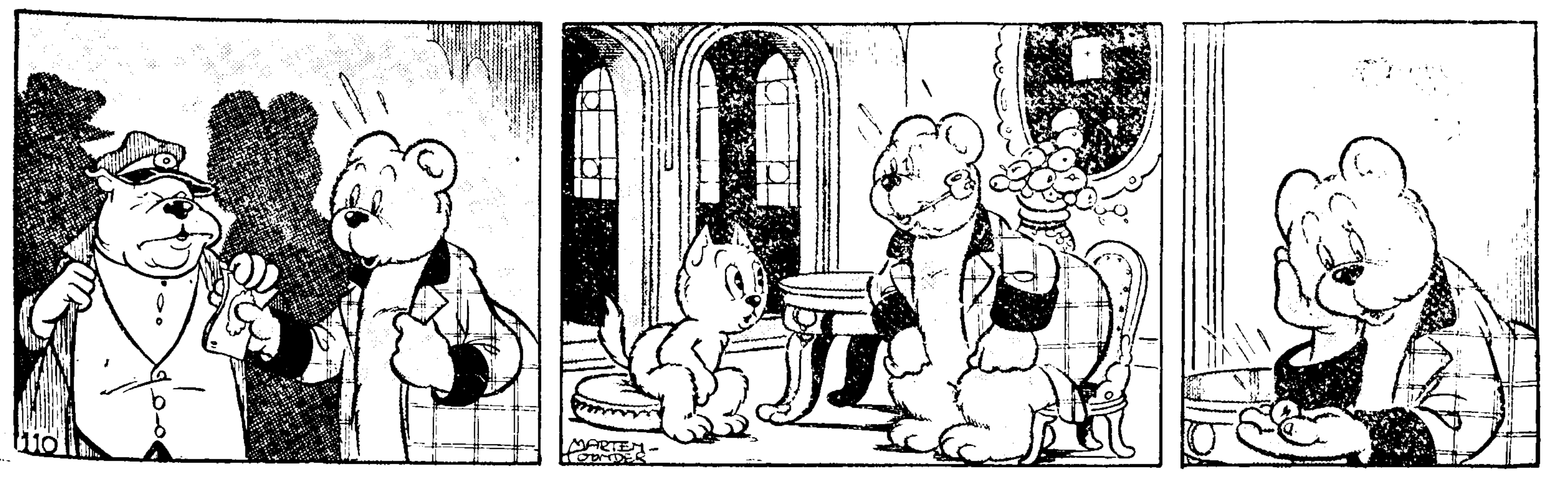
Tussen de heren G. Vlieg — Santine en J. Suarez — W. Evertsz vindt de wedstrijd op Donderdagavond plaats, die tussen de heren H. Weber — J. Peukert en A. Ignacio — H. Rademakers op Vrijdagavond. Zondagmorgen de winnaar tussen eerstgenoemde partij en J. Daou — A. Morkos en Dinsdagavond de finale tussen de winnaar van de tweede genoemde en de laatstgenoemde partij.

BURGERLIJKE STAND.

Geboren: op 10 Juli een zoon van M. Schoop; op 14 Juli een dochter van S. Juliana en E. Dorand; op 15 Juli een dochter van T. Schootman en M. de Schavonnesvrugt.

Getrouwd: op 16 Juli A. de D. Villarroel en P. Paesch, C. C. L. Deira en A. H. Lepelblad, R. Kooistra en E. Mennen.

1217 Tom Poes en de Talisman.

„Ik begrijp er niets van!" hield heer Bommel vol. „Ik wilde helemaal niet de auto van iemand anders hebben! Ik wilde alleen maar mijn oude Schicht ruilen...."

„Hahahaha!" zei de chauffeur. „Je bent een grappenmaker, meneer! En toch lijkt U mij wel een net persoon! Ik wil aannemen dat U zich vergist hebt. Geeft U mij een kleinigheid voor de moeite, dan praten we er niet meer over!" Heer Bommel frommelde zenuwachtig in zijn zakken en haalde met moeite een paar losse bankbiljetten te voorschijn, die daar door den baron vergeten waren. De chauffeur nam tevreden gesteld afscheid om zijn auto uit de garage te halen en heer Bommel ging zorgelijk op een stoel zitten.

„Het is toch niet helemaal in orde met die talis man, jonge vriend!" klaagde hij. „Het lijkt wel of een ongeluk rust op iedere wens die ik doe! Zeg nu zelf! Als ik een auto wens, wens ik toch niet een auto van een ander!? Dat lijkt op diefstal! Dat kan een heer van mijn stand zich niet veroorloven! Hij zou een slechte naam krijgen, wat jij?"

„Als ik U was, zou ik dat ding terug verkopen aan die baron!" zei Tom Poes. „We zijn nu klaar met die rookziekte van U, laten we er mee uitscheiden nu het nog tijd is! Ik heb het gevoel, dat er narigheid gaat komen!"

„Hm!" zei heer Ollie. Hij bekeek de knikker lang en aandachtig. „Ik ga er nog één proef mee nemen!" zei hij. „Ik heb een goed idee, Tom Poes!"

Surinaamse Wetenswaardigheden:

De landsminister van economische zaken J. Curiel, zal op 26 Juli met een vijftal Statenleden naar Brits Guyana vertrekken. Enkele deskundigen van het departement van Landbouw, Veeteelt en Visserij zullen het gezelschap vergezellen. Men wil met de Engelse enkele zaken bespreken, waarin dezen meer ervaring hebben dan de autoriteiten in Suriname. Minister Curiel zal daarna een bezoek brengen aan de Nederlandse Antillen.

Over vlag en volkslied.

De Staten hebben in een huishoudelijke vergadering het ontwerp voor een vlag, een volkslied en een wapen voor Suriname besproken. Er zal een commissie worden ingesteld, die deze materie grondig zal bestuderen. Het publiek is uitgenodigd deze commissie suggesties te doen.

K.T.P.I. tegen „Het Vaderland".

De Kaum Tani Persatuan Indonesia, welke organisatie twee vertegenwoordigers in de Staten heeft, gaf naar aanleiding van een artikel in „Het Vaderland" over de nationaliteit van de Indonesiërs in Suriname (in welk artikel de situatie voor de Indonesiërs in Suriname vergeleken werd met de situatie van de Nederlanders in Indonesië) een communiqué uit.

Hierin wordt o.m. gezegd, dat het Vaderland de kwestie der Indonesiërs in Suriname kennelijk als onderhandelingsobject gebruikt wil zien. Het blad zegt, dat de Nederlanders in Indonesië slechts een handjevol vormen, maar dat de Indonesiërs in Suriname een vijfde deel van de bevolking uitmaken, zodat de twee vraagstukken geheel anders liggen. Bij een voortzetting van de RTC moet men zich, aldus de KTPI, ernstig over dit probleem beraden.

Daders gevat.

Twee maanden geleden werden Ir Ringma en de landmeter Hulsbos, twee Nederlanders in dienst van het Planbureau, in de woning van de heer Hulsbos overvallen, mishandeld en beroofd, door twee gemaskerde en gewapende mannen.

De politie is er thans in geslaagd de daders te ontdekken. Een heeft een volledige bekentenis afgelegd, de andere is naar Nickerie district vertrokken en nog niet aangehouden.

Van wie is dat geld?

De kerkeraad van de Ned. Herv. Gemeente heeft een proces aanhangig gemaakt tegen de voormalige penningmeester van de Vereniging Jong Hervormden. De Kerkeraad vordert de gelden van de vereniging op. Deze stelt zich echter op het standpunt, dat zij geen onderdeel van de Kerk als zodanig is. Hangende het conflict is de penningmeester afgetreden. De rechter heeft inmiddels eiser bewijslast opgelegd.

Tragische vergissing.

Een verpleegster in 's Lands hospitaal gebruikte in plaats van medicinale alcohol phenol om een pasgeboren baby te reinigen. Enkele uren later ontdekte de arts ernstige brandwonden, maar het was reeds te laat om het kindje nog te kunnen redden. De politie stelt een onderzoek in.

Zware brieven.

Een tweetal mannen in Paramaribo ontving geregeld dikke zware brieven. Het waren geen zakenbrieven al werd er wel zaken mee gedaan, en wel zeer verboden zaken. De politie ontdekte namelijk, dat de heren zich per brief opium lieten toezenden.

Veel gegadigden.

Voor de hulponderwijzersacte, die dit jaar voor het laatst zal worden afgenomen hebben zich 705 jongens en meisjes opgegeven. Voor de onderwijzersacte 101.

SURINAAMSE LANDSMINISTER VAN JUSTITIE IN BELANGSTELLING

Enkele V.H.P.'ers, onder wie de heer Mungra hebben aan de Surin. Staten een interpellatievoorstel voorgelegd, betreffende bepaalde toestanden op het Departement van Justitie en de persoon van de Landsminister van Justitie (de heer Alberga—Red.) In de interpellatie wordt o.m. overwogen, dat reeds geruime tijd op het Departement van Justitie merkwaardige dingen gebeuren en dat in het bijzonder over de persoon van de Minister geruchten gaan, die zij integriteit en verdere betrouwbaarheid raken. De Regering werd uitgenodigd de Staten terzake inlichtingen te verstrekken.

ARUBA

HET HOF OP ARUBA

Dinsdagmorgen diende de zaak van Porf. Croes contra J. Sp. voor het hof. De heer Porf. C. welke bij verstek was veroordeeld tot een geldboete van ƒ 300.— was in verzet gekomen.

De Procureur Generaal vroeg bevestiging van het vonnis. Na een uitvoerig pleidooi van de verdediger, Mr P.P.C.H. v.d. Voort, vroeg deze vrijspraak van smaad. Uitspraak over 14 dagen.

TIVOLI BESTAAT 30 JAAR

Zaterdag herdenkt de Tivoliclub het 30-jarig bestaan met het houden van sportwedstrijden, welke hedenavond aanvangen. Wij ontvingen een jubileum uitgave van de feestcommissie welke jammer genoeg niet veel gegevens bevattende over de afgelopen dertig jaren. Als gasten zullen naar Aruba komen de leden van Asiento en Club De Gezelligheid. Het hoogtepunt van de feesten zal zijn een groot Gala-bal op Zaterdagavond in het clubgebouw, terwijl de feestelijkheden worden besloten met een pic-nic op Zondag. Bestuur en leden van Tivoli feliciteren wij van harte met het jubileum en wij wensen hun een zeer gezellige feestweek toe.

SCHAAKNIEUWS.

Hieronder volgen de uitslagen der competitiepartijen, gespeeld op 4 en 11 Juli:

Groep I: Kroonenberg — Lopez 0—1! Atjak — Croes 0—1.

Groep II: Leighty — Kipp 1—0; Brouwn — Hart 0—1; Le Poole Hickinson 0—1; Berkhout — Leighty 1—0.

Op 18 Juli wordt de competitie voortgezet in het R.K. Militair Tehuis (San Nicolas).

De "Sch 177" in het middelpunt der belangstelling

Onlangs publiceerden wij het bericht dat de „Sch. 177" plannen koesterde om eventueel een visbedrijf in Trinidad op te zetten en dat zelfs het gouvernement aldaar de nodige faciliteiten zou verlenen teneinde dit project zo veel mogelijk te stimuleren. Wij hielden toen een warm pleidooi voor het behoud van dit schip — immers vis is nog steeds een zeer gewild voedsel — en wezen op de talrijke mogelijkheden die in een visproject gelegen zijn, o.a. in een uitbreiding van de vloot, export van vis etc.

Thans vernemen wij dat de mogelijkheden om in Trinidad te gaan beginnen problemen scheppen.

De directeur van Sociale en Economische Zaken, drs J.H. van Boven, verklaarde ons, dat Trinidad tot de „soft-currency" landen behoorde. Ten aanzien van de plannen om in de Antillen een visverwerkende industrie op te richten werd de mening verkondigd dat dit wel mogelijk was, doch dat men dient te bedenken dat de arbeidsmarkt hier hoge lonen noteert en de invoer van vis nog tè gering van omvang is, om een industrie, die de visverwerking beoogt, draaiende te kunnen houden. Meer mogelijkheden zouden er kunnen ontstaan indien de omzet zou kunnen worden vergroot en vaststaat dat hier tegen prijzen zou kunnen worden gewerkt die het eindproduct lager in prijs zou stellen dan de import artikelen.

Het visserijplan Blok dateert reeds voor de oorlog, aldus de heer van Boven, toen benaderde de heer Blok het gouvernement en vroeg ons financiële steun.

Uiteraard kan van het Gouvernement moeilijk verwacht worden, dat het financieel deelneemt in particuliere projecten, het is de taak van de overheid het particulier initiatief te stimuleren en de zelfwerkzaamheid dier ondernemingen te bevorderen, maar nimmer mag de overheid deze plannen zelf ter hand gaan nemen, aldus de heer van Boven, die zei, dat hij van mening was, dat er een tekort aan vis was — en nog is — en dat het gouvernement bereid was alle mogelijke medewerking te verlenen.

Moeilijkheden zijn er met betrekking tot de aanwezigheid van de juridische adviseur mr Dekker, die in Nederland in contact is gekomen met de reder Blok, die toen plannen koesterde om naar de Antillen te gaan teneinde daar de mogelijkheden van de visvangst te bestuderen en om zijn lang gekoesterde wens — die door de oorlog werd getorpedeerd — tot verwerkelijking te brengen. Het Gouvernement ziet n.l. geen reden om de fel bestreden verblijfsvergunning voor mr Dekker langer te honoreren, immers, er zou geen economische noodzaak bestaan om de heer Dekker hier langer te houden. Temeer niet, daar het nog zeer jonge visbedrijf de kosten van een dergelijk juridisch apparaat niet kan opbrengen.

In deze mening werd het departement van Economische Zaken versterkt door de verklaring, die de reder Blok daar zelf heeft afgelegd en waarin hij toegaf, dat de „Sch. 177" geen juridisch adviseur van node had.

Dat de heer Blok hard werkt aan zijn plannen, die voorlopig nog zullen bestaan uit experimenteel visvangen — de heer Blok is nu eenmaal een man, die niet over één nacht ijs gaat, en vooral niet over tropen ijs — blijkt uit het feit, dat hij onlangs naar Nederland is gegaan om netten te kopen. Het ligt n.l. in zijn bedoeling om de netten hier te doen „boeten". En zo zal het bedrijf allengs worden uitgebreid.

SPORT

DE EERSTE UITSLAGEN

De resultaten van de eerste wedstrijden in de voorronde van het Olympisch voetbaltournooi luiden:

Burgarije — Rusland 1—2 na verlenging; Polen — Frankrijk 2—1; Hongarije — Roemenië 2—1; Denemarken — Griekenland 2—1; Joegoslavië — India 10—1.

De resultaten van de voorronde van het Olympisch hockeytournooi luiden:

België — Finland 6—0; Oostenrijk — Zwitserland 2—1.

BILJARTEN.

De uitslagen van de gisteren tussen Centro en P.S.V. gespeelde wedstrijden luiden als volgt: De los Santos (PSV) won van Jessurun; Roerhorst (PSV) won van Ciro Cardoze; Lesire (PSV) verloor van M. Capella; Mezas (PSV) verloor van H. Wallé. De stand is thans 12—7 in het voordeel van Centro.

Vrijdagavond spelen op Plantersrust de heren Denker, Alberga, Van der Hain en G. Everts (Politie) tegen de heren P. Provence, A. Panneflek, J. Piar en M. Marquez (Centro).

UITSLAGEN CANASTA-DRIVE

Gisteravond werd in de JPF-club een geanimeerde canastadrive gehouden met de volgende uitslagen als eindresultaat: 1) de heer Van Exel — Mevr. Tjon 20.315 pt; 2) de dames Hoving — Lutmer 19.560 pt en 3) Ong A Lock — mej. Tjon met 16.500 pt.

De volgende drive wordt gehouden op Woensdag 30 Juli as. en men hoopt i.v.m. het jaarfeest op een geweldige deelname.

Olympiade-nieuws

Nederland werd door Brazilie met 5 – 1 geklopt als een matje

Helsinki. — De voetbalwedstrijd Nederland—Brazilië in de voorronde van het Olympisch tournooi te Helsinki is door Brazilië met 5—1 gewonnen. Bij de rust was de stand reeds 3—1.

De N[illegible] begon in een hoog tempo. [illegible] zes minuten waren er vier hoekschoppen. De Brazilianen [illegible] enigszins overrompeld. De Nederlanders zagen [illegible] na 15 minuten kwam het Nederlandse doelpunt. De scheidsrechter gaf een [illegible] op de rand van het strafschopgebied, toen van Roessel in de rug gedrukt werd. [illegible] van Roessel schoot langs de muur van de Brazilianen heen in de rechterhoek. Het [illegible] spel van de Oranjehemden lag de Zuid Amerikanen voorlopig nog niet best. Een [illegible] werd Nederland noodlottig. Uit de doelworsteling die hierdoor ontstond stopte Kraak een schot. De bal werd slecht weggewerkt en Barboza schoot van dichtbij in. De Brazilianen kwamen nu fel opzetten en de Nederlandse achterhoede raakte de kluts kwijt. De gevaarlijkste man was Barboza, de Braziliaanse linksbinnen, die razend snel speelt en over een goed schot beschikt. De Brazilianen kregen geleidelijk hun zelfvertrouwen terug en de Oranjehemden konden het tempo niet meer handhaven. Toen Odenthal bij een aanval de bal tegen de hand kreeg in het strafschopgebied, en de toegekende penalty door Neto onhoudbaar werd ingeschoten, werd de stand 1—2.

De Nederlandse achterhoede had plotseling geen kijk meer op het snelle Braziliaanse spel. Bij een volgende razend snelle aanval kwam de bal weer bij Neto terecht en het volgend ogenblik was het 1—3.

Nederland was nu volkomen overspeeld en Brazilië was absoluut heer en meester. Bij een botsing tussen Bennaars en een Braziliaan kon de laatste zich niet beheersen en trapte de Nederlander in de maag, waarna hij werd aangevallen door de trainer van der Leck, die hem een klap gaf.

De Nederlandse achterhoede zocht tot de rust haar heil in de buitenspelval, waardoor voorlopig verder gevaar bezworen werd.

Na de rust hernamen de Brazilianen onmiddellijk het initiatief met technisch goed verzorgd spel, individueel sterk uitgevoerd. De Oranjehemden gaven hierna een slappe partij te zien. Negen minuten na de hervatting kreeg de Braziliaanse doelverdediger het eerste schot te verwerken van.... Odenthal, de rechtsback van Nederland. Vervolgens hield Kraak een schot van Faria, dat de Nederlanders weer wat moed gaf. Na 16 minuten beging Terlouw een blunder, waardoor Barboza een schitterende kans kreeg, doch hij schoot meters langs het doel.

Bennaars spande zich in om kansen te scheppen doch een schot van van der Kuil ketste tegen de lat. Dat was een pech voor de Oranjehemden die daardoor mogelijk uit de depressie hadden kunnen geraken. Na een botsing moest Neto van het veld gedragen worden, doch hij was na 2 minuten terug. Even later werd Passanha blijkbaar gewond aan de enkel en dus speelde Brazilië verder met tien man. Van Roessel benutte enkele scoringskansen niet en de nederlaag voor Nederland werd zekerheid, toen een verdwaalde bal terecht kwam bij linksbuiten Moreira die na een felle rush van grote afstand keihard schoot, schuin en fel langs de grond, welk schot door Alberts niet werd gestopt in de mening dat de bal naast het doel zou gaan. De stand was [illegible] Brazilië.

Moreira sprong twee meter hoog en drie meter ver en werd door al zijn teamgenoten afgezoend. De rest van de wedstrijd was vermakelijk door de theaterstukjes der Brazilianen. Neto werd weer eens van het veld gedragen, maar hij keerde ook ditmaal weer terug. En hij aarzelde niet eenmaal weer in het veld, en maakte prompt het vijfde doelpunt met een ver schot. Kraak, die gehinderd werd door de laag staande zon greep niet eens naar de bal. Met een zware 5—1 nederlaag verlieten de Oranjehemden het veld. De Brazilianen sprongen gezamenlijk een paar maal in de lucht en verdwenen. Nederland werd dus voor het Olympisch voetbaltournooi uitgeschakeld op een wijze, die aan duidelijkheid niets te wensen overliet.

OLYMPIADE GEOPEND

Helsinki — Gisteren is in een stadion, gelegen naast het grote Olympische stadion te Helsinki door het hijsen van de Olympische vlag tussen de vlaggen van India en Joegoslavië in het Olympisch voetbaltournooi geopend met een wedstrijd tussen deze beide landen. De wedstrijd, die eindigde in een 10—1 overwinning voor de Joegoslaven, werd bijgewoond door ongeveer 10.000 toeschouwers; scheidsrechter was de Amerikaan Johnny Best.

De Joegoslaven, die met een sterke wind in de rug speelden en prachtig spel te zien gaven, namen reeds in de eerste minuut de leiding. Het spel bewoog zich bijna voortdurend op de speelhelft van India, dat, zoals uit de eindstand blijkt, niet tegen de Joegoslaven opgewassen bleek.

Helsinki — Bij de formele openingsplechtigheid van de 47e vergadering van het Internationaal Olympisch Comité, die onder meer werd bijgewoond door de president van Finland, Juho Paasolivi, zeide de aftredende president van het I.O.C. de Zweed Sigfrid Edstroem, dat de olympiade van 1952 was georganiseerd in weerwil van het moeilijkste tijdvak in de geschiedenis der wereld. Het organiserend comité heeft „duizenden moeilijkheden — politieke, financiële en technische — ondervonden, maar alle zijn overwonnen. Er zijn hier meer dan 70 landen om elkaar de eer te bekampen met meer dan 8000 deelnemers."

AGENDA

WEST-END: „La Ronde" 19 en 21.15 uur.

CINELANDIA: „Jack and the beanstalk" 19 en 21 uur.

ROXY: Temptation" 19 en 21 uur.

JPF-CLUB: Herdenkingsavond 11-jarig bestaan 20.30 uur.

APOTHEKEN: De weekdiensten der Apotheken worden waargenomen door: **Botica Corsou, De Ruyterkade 37, tel. 1250 en Botica del Pueblo, Breedestraat 82 (O), tel. 3718.**

COLONNE RODE KRUIS: In geval van nood [illegible] tel. 1520 — 1274 — 3689 — 3500.

WIT- GELE KRUIS: De nacht- en Zondagdienst der verpleegsters worden waargenomen door Zuster Witmarschen, Niewindtstraat 22A, tel. 3773.

Voor Kantooruren: 8 — 12 en 15 — 18 uur: belen Marktstraat 1, tel. 1836.

Buiten kantooruren: voor spoed: 3773.

SCHEEPSREPARATIE C.P.N.: Wachtdienst heer T. v. Praagh, van 7 — 15 uur, tel. 1758.

OPENSTELLING TELEGRAAFKANTOREN:
Kantoor Hato: werkdagen van 07.00 — 18.45.
Kantoor Handelskade 6, werkdagen van 07.00 — 19.45.
Kantoor Wilhelminaplein (CWZ-gebouw) dagelijks dag en nacht..

CUROM

Donderdag: 17.30 Voor de rijpere jeugd; 17.50 Gramofoonplaten; 18.05 Lichte muziek; 18 25 Dinermuziek; 18.45 Nieuws; 19.00 Uitzending in het Papiament; 19.30 Wat de handel biedt; 20.30 „Nederland zoals het reilt en zeilt"; 20.45 Gevarieerd muzikaal programma; 21.30 Radio-Variété; 21.55 Nieuws en Sluiting.

P.C.J.

Donderdag: 19.00 Nieuws; 19.10 Muziek van Charles Trenet; 19.14 Nederlandse Kroniek; 19.30 Het Omroeporkest olv. Henk Spruit; 19.56 Causerie; 20.05 **West-Indische rubriek** met o.a. Zuid-Amerika in het nieuws; 20.35 Persoverzicht; 20.42 Kinderkoor „De Karekieten" olv. Wily François; 20.55 Avondgebed: Pater L. Verhagen O.E.S.A.; 20.58 Sluiting.

AVROS

Donderdag: 17.10 Amusementsprogramma; 17.40 Voor Jarigen op de Antillen; 18.00 Verzoekprogramma; 18.40 Nieuws en Lotex; 19.00 U vraagt, de Avros draait; 19.05 Voor de gedetineerden; 19.25 Verzoekprogramma; 19.40 Voor de Oudere Jeugd; 20.00 Advertenties; 20.15 De Swingmasters; 20.45 „Recht op de Man af"; 20.55 Verzoekplaatjes; 21.25 Nieuws en Sluiting.

EMMASTAD

Telegram Afdeling:
Kantoor open: 05.30 — 01.30 uur, tel. 2307
J. J. Roos: 01.30 — 05.30 uur, tel. 2137.

Personeel Afdeling:
Donderdag, 17 Juli 12.00 uur tot en met Zaterdag, 19 Juli 12.00 uur J. v.d. Oever, Valkenweg 18, J.D., tel. 4436; b.g.g. nadere inl. tel. 2400; of W. Lambij, Bernhardlaan 4,

Materialen Afdeling: M. Segaar, Troepiaalweg 18, J.D., tel. 4327.

C.S.M.

Rederij: J. Hemmes, tel. 2701.

Scheepsagentschap: 08.00 — 23.00 uur kantoor, tel. 2458—2551; 18.00 — 19.00 uur W. Punt, tel. 2112; 23.00 — 08.00 uur.

Dok Afdeling:

Donderdag 17 Juli van 16.30 — 1.00 uur, tel. 2276; 1.00 — 7.30 uur G. Kreffer, tel. 3128.

Bioscoop: Donderdag: ‚Francis goes to the races". Toegang boven 16 jaar.

Voetbal: Zaterdag 19 Juli om 16 uur Juniorescompetitie B. Scheidsrechter heer v.d. Knaup.

Zaterdag, 19 Juli om 16 uur een oefenwedstrijd tegen Vesta. Scheidsrechter; Pels.

Zondag 20 Juli Juniores-wedstrijd: A speelt tegen C. Scheidsrechter heer Kuiper.

Zondag 20 Juli om 16 uur een oefenwedstrijd tegen Werkspoor. Scheidsrechter v.d. Ven.

OPENBAAR ONDERWIJS op Curacao.

AANGIFTE VAN NIEUWE LEERLINGEN

voor de **HENDRIKSCHOOL** (M.U.L.O.) voor jongens te Pietermaai,

voor de **WILHELMINASCHOOL** (M.U.L.O.) voor meisjes te Pietermaai,

voor de **JOHAN VAN WALBEECKSCHOOL** (M.U.L.O.-onderbouw) voor jongens en meisjes met Kleuterklassen te Mahaai,

voor de **JOAN MAURITSSCHOOL** (M.U.L.O.-onderbouw) voor jongens en meisjes met Kleuterklassen te Mundo Nobo,

voor de **PEDRO LUIS BRIONSCHOOL** (M.U.L.O.-onderbouw) voor jongens en meisjes met Kleuterklassen aan de Grebbelinieweg te Steenrijk,

voor de **OPENBARE SCHOOL VOOR M.U.L.O.-ONDERBOUW** voor jongens en meisjes met Kleuterklassen te Weis Afó,

voor de **EMMASCHOOL** (G.L.O.B.) voor jongens en meisjes met Kleuterklassen te Pietermaai,

voor de **WILLEM DE ZWIJGERSCHOOL** (G.L.O.B.) voor jongens en meisjes met Kleuterklassen in de Frederikstraat te Otrabanda,

voor de Kleuterschool **PRINSES IRENE** voor jongens en meisjes, Wilhelminaplein,

op **Vrijdag 18 Juli** en op **Maandag 21 Juli** van 4.30 — 6.00 n.m. bij de Hoofden dezer scholen, die daartoe zitting zullen houden in de schoolgebouwen.

N.B.:

I. a. Leerlingen voor de M.U.L.O.-klassen **1 tot en met 6** (en Kleuterklassen), wonende ten Oosten van Salinja tot Groot Kwartier, worden ingeschreven op de **Johan van Walbeeckschool** te Mahaai,

b. Leerlingen voor de M.U.L.O.-klassen **1 tot en met 6** (en Kleuterklassen), wonende op Otrabanda en aan de Schottegatweg tot Buena Vista, worden ingeschreven op de **Joan Mauritsschool** te Mundo Nobo,

c. Leerlingen voor de M.U.L.O.-klassen **1 tot en met 5** (en Kleuterklassen), woonachtig in het stadsgedeelte dat begrensd wordt door Caracasbaaiweg, Salinja, Schottegatweg Oost, Berg Altena, Julianaplein en Penstraat, worden ingeschreven op de **Pedro Luis Brionschool** te Steenrijk,

d. Leerlingen voor de M.U.L.O.-klassen **1 tot en met 4** (en Kleuterklasse), wonende in de wijken tussen Buena Vista en Groot Kwartier worden ingeschreven op de **Openbare School voor M.U.L.O.-onderbouw** te Weis Afó (achter de Curaçaose Melkcentrale).

II. a. Leerlingen voor de M.U.L.O.-Kleuterklassen moeten op 1 September a.s. de leeftijd van 3½ jaar, die voor de scholen voor M.U.L.O. de leeftijd van 5½ jaar bereikt hebben,

b. Leerlingen voor de G.L.O.B.-Kleuterklassen moeten op 1 September a.s. de leeftijd van 4 jaar, die voor de scholen voor G.L.O.B. de leeftijd van 6 jaar bereikt hebben,

c. Bij de inschrijving dient een uittreksel uit het geboorteregister (of het trouwboekje) overgelegd te worden,

d. Overlegging van het pokkenbriefje kan geschieden op de dag van inschrijving of op de eerste schooldag.

DE fluisterende MOORDENAAR

door John Dickson Carr

Mr Brooke is vijftig jaar, zijn vrouw misschien vijf jaar jonger. Zij hebben één zoon, Harry ongeveer vijfentwintig jaar. Ik mag vrijuit over hen spreken, want ze zijn nu allemaal dood."

B[illegible] Morell huiverde onwillekeurig.

„Dood?" herhaalde zij fluisterend. „Er is dus geen enkel bezwaar om alles bekend...."

Professor Rigaud schudde zijn hoofd en ging verder:

„De familie Brooke woont een eindje buiten de stad, in een grote villa, die door iedereen in de stad het kasteel wordt genoemd. Kijk," hij plaatste zijn koffiekop voor zich op tafel, „dit is het kasteel, en dit is de Eure, waaraan de villa ligt." Hij doopte zijn vinger in een restje wijn en trok een slingerenden streep op het tafellaken. „On[illegible] meter ver[illegible] over de rivier, een [illegible] brug van mr Brooke [illegible] land aan beide zijden van het water is zijn eigendom. En recht tegenover de villa" — hij zette er het wijnglas neer — „staat een oude toren, het enige overblijfsel van een kasteel; de vloer van de verdiepingen is afgebrand of vergaan, dus het is eigenlijk alleen een ronde muur met een wenteltrap naar de top, en daar is een stevige gemetselde vloer met een gekanteelde balustrade, ook van steen. Goed onthouden: de toren staat dus aan de overzijde van de Eure, recht tegenover het kasteel, maar door het geboomte is hij van de villa uit onzichtbaar. Mr Brooke heeft beneden een paar hokjes laten timmeren, omdat de familie de toren als kleedkamer gebruikt, wanneer zij in de Eure gaat baden. Begrepen?"

Barbara en Miles knikten, dat de situatie hun duidelijk was, al dwong het niet al te perfecte Engels van professor Rigaud hen tot dubbel aandachtig luisteren.

„Daar leefde dus de familie Brooke, vader, moeder en zoon, tevreden en gelukkig, totdat.."

Professor Rigaud deed zijn verhaal, alsof het een ouderwets melodrama was; hij hield telkens een korte pauze en brak zijn zinnen af, waarschijnlijk om de spanning bij zijn hoorders te verhogen. Voor Miles en Barbara was dit intussen niet nodig: indien zij niet wisten, dat alleen de vreemdste en meest mysterieuze gevallen besproken werden in de Moord-Club, zouden zij toch onder de invloed zijn geraakt van de bijna tastbare geheimzinnigheid in deze kamer, waar de meest bekende en tegelijk onbekende club van Londen vier keer per jaar bijeenkwam, waar het kleine, glinsterende geraamte boven het buffet hing, en waar niemand der leden voor het diner verschenen was.

„Totdat," herhaalde hij, „een zekere vrouw op het toneel verscheen."

Weer wachtte hij, nu om een zware wolk uit zijn sigaar te zuigen en uit te blazen.

„Zelf kom ik in Chartres in Mei 1939. Ik heb juist mijn „Leven van Cagliostro" voltooid, en ik moet rust hebben. Ik stap uit in het stadje om de kathedraal te bekijken, ik ontmoet er een goede vriend, en bij het stadhuis zien wij mr Brooke, die mijn vriend kent. Hij stelt mij voor, mr Brooke heeft plezier in mijn Engels, ik heb plezier in zijn Frans, en zo is iedereen tevreden en gelukkig en mr Brooke nodigt mij uit om in Chartres te blijven en zo vaak bij hem te komen als ik wil.

Mijn gastheer is het type van een Engelsman, in het begin gereserveerd, maar erg vriendelijk en gastvrij, hij werkt hard in zijn fabriek en hij draagt altijd plusfours. Zijn ogen kunnen leuk twinkelen, want hij heeft een sterk ontwikkeld gevoel voor humor, maar hij is toch altijd zo in de plooi en conventioneel, dat je steeds precies weet, wat hij het volgende ogenblik zal doen. Die beschrijving past ook op zijn vrouw, een gezellige, vriendelijke, tamelijk gezette dame.

Maar de zoon, Harry.... Ah, dat is iets anders.

De jongen interesseert me van het eerste ogenblik af. Hij is fijngevoelig en hij heeft fantasie. Ogenschijnlijk is hij even onaandoenlijk en conventioneel als zijn vader, maar onder dat correcte uiterlijk is het een en al spanning en zenuwen. Hij heeft een knap uiterlijk.... vriendelijk gezicht, slank, brede schouders en zo; hij lijkt op zijn vader, maar de oude heer Brooke heeft toch een meer wilskrachtig gezicht. Voor zijn ouders is hij het middelpunt van hun leven en van de gehele wereld. Letterlijk hun afgod. Ik vertel u, dat ik dikwijls ouders heb gezien, die hun kind aanbaden en vereerden, maar nooit zo sterk en alles-beheersend als in de familie Brooke. Harry slaat een golfbal tweehonderd meter ver, of tweehonderd kilometer, of wat de kampioensafstand ook is, en mr Brooke staat er met een verheerlijkt gezicht bij. Harry mept met een verwoede energie op zijn tennisbal en zijn vader is in de zevende hemel. Hij zegt alleen: „Niet slecht, niet slecht," maar inwendig gloeit hij van trots en hij praat er over met iedereen, die luisteren wil.

Harry werkt in de fabriek, want hij moet de zaken later overnemen. Hij is verstandig, hij weet dat hij later eigenaar zal zijn van een bloeiende onderneming en hij doet zijn plicht, maar hij doet het niet van harte. Hij wil naar Parijs gaan en schilder worden.

Hij verlangt daar heel erg naar. Hij verlangt er zo erg naar, dat hij begint te stotteren, wanneer hij er over spreekt. Maar mr Brooke is op dit punt onverzettelijk; hij blijft vriendelijk, wanneer het ter sprake komt, maar hij blijft ook weigeren. Hij is niet bekrompen, zegt hij; schilderen is heel aardig, maar voor tijdverdrijf, zoals Churchill dat doet; maar schilderen voor je beroep.... kom, kom.... Zijn vrouw wil er helemaal niets van horen, want volgens haar zou Harry dan zijn verder leven moeten slijten op een zolderkamertje in Parijs en met minder damesachtige meisjes omgaan.

„Harry," zegt mr Brooke, „ik weet precies, hoe je je voelt. Ik heb hetzelfde gehad. Binnen tien jaar lach je er om, of je denkt er niet meer aan."

„Harry," zegt zijn moeder, „je kunt toch thuis blijven en schilderen zoveel je wilt.. het rozenpriëel in de tuin of de hond, als hij bij de haard ligt."

Wanneer ze zo gepraat hebben, gaat Harry naar buiten en hij zit een uurlang met een ontevreden, mokkend gezicht naar de rivier te kijken, of hij slaat de golfballen zo woest en giftig, alsof de dingen in Londen terecht moeten komen. Ik kijk er naar en ik vraag me af, hoe dat zal aflopen; ik heb er altijd van gehouden om mensen te bestuderen, en ik zeg u dat deze conventionele, alledaagse Engelse familie zeer interessant is.

Ik ben zo een paar weken in Chartres en ik rust en wandel in de omgeving, en ik kom heel dikwijls bij de familie Brooke; alles is heel rustig en vredig, en ik heb een heerlijke vacantie.

En dan verandert alles. De secretaresse van mr Brooke wordt ongerust door de geruchten over oorlog en wil naar Engeland terug. Dat is heel ernstig, want mr Brooke heeft een buitengewoon uitvoerige particuliere correspondentie, en die kan hij op kantoor niet laten behandelen. Hij kan een particuliere secretaresse niet missen, want ah! wat schrijft die man 'n brieven. Naar vrienden, naar verenigingen, ingezonden stukken naar kranten, naar liefdadige genootschappen. Hij dicteert zijn brieven niet, maar geeft slechts enkele punten, die de secretaresse moet uitwerken en dus moet hij een zeer goede kracht hebben. Hij schrijft dus naar Engeland, telegrafeert en informeert, en op een Zondag komt miess Fay Seton....

Ah, miess Fay Seton.

Het gebeurt op de middag van 30 Mei. Ik weet het allemaal nog zo goed. Ik ben op Beauregard — zo noemen zijzelf het kasteel — om thee te drinken. Mrs Brooke zit tevreden en welgedaan achter de theetafel, Harry heeft een van zijn sombere buien en tikt gedachtenloos met een golfstick tegen de poot van zijn stoel, en zijn vader voert de hond een biscuitje. In Engelse huishoudens is altijd een hond; het schijnt voor de Britten een eindeloze bron van verbazing en genoegen te zijn, dat een hond slim genoeg is om te leren op te zitten en een poot te geven in ruil voor een biscuitje. Harry kijkt er naar, het verveelt hem waarschijnlijk, en hij staat op en slaat met zijn stick naar het gras, ofschoon dat zo kort en prachtig onderhouden is, dat je het bijna niet raken kunt. En op dat ogenblik stopt er een taxi bij het tuinhek. Een jonge vrouw stapt er uit, zij geeft zo'n ruime fooi, dat de chauffeur ongevraagd haar bagage naar de voordeur brengt, en de jonge vrouw komt door de tuin op ons toe, bedeesd en bescheiden, ofschoon niet verlegen. Zij zegt, dat zij Fay Seton heet, en zij is de nieuwe secretaresse.

Miess Fay Seton....

Is zij knap? Zij is buitengewoon aantrekkelijk, maar onthoudt u goed, dat ik mij dit eerst niet bewust ben. Want zij is niet indringerig en haar bescheidenheid is zo'n merkwaardige eigenschap, dat zij haar gehele persoonlijkheid als 't ware op de achtergrond weet te houden en men haar aantrekkelijkheid niet dadelijk opmerkt. Indien de mysterieuze vrouw werkelijk bestaat, die romanschrijvers zo graag in hun boeken brengen, dan is Fay Seton er een, Fay Seton met haar slanke gestalte, haar bronsrood haar, haar prachtig gewelfde hals, haar dromerige ogen, waarin steeds een geheimzinnig lichtje schijnt te stralen.... ja, werkelijk geheimzinnig. En ik ben blij, dat zij is gekomen, want, zoals ik al gezegd heb, ik bestudeer graag de mensen, en deze jonge vrouw, wier aantrekkelijkheid voor een groot deel ook van binnen schijnt te komen, moet een zeer interessant specimen van het menselijk geslacht zijn.